

Generalforsamling i Grundejerforeningen Malerkrogen.

30 års jubilæum den 29. august 2009.

I år skulle der igen klippes hæk. Ganske som i de tidligere år. Men i år var det lidt anderledes. Hækken skulle nemlig klippes ind og ikke mindst ned. Ca. ½ meter. Jeg bandede og gik i gang. Det blev aften inden arbejdet var færdigt. Næste morgen stod jeg i køkkenet og kiggede ud og blev betaget af den flotte udsigt. Den havde tidligere været skjult af den høje hæk men var nu blotlagt.

Jeg så en række pæne og velholdte parcelhuse. Nymalede vinduer og tage. Haverne stod i fuldt flor. Legepladsen med borde og bænke, placeret på fliser. Det olierede gyngestativ, klatrestativ, udsigtstårn. Det mørkerøde blodblommetræ og de små buske. Alt sammen pænt holdt.

Bag ved dette sceneri stod skovens høje og majestætiske træer og forkyndte, at vi alle fra forhaven har adgang til en af landets smukkeste skove, nemlig Frijsenborgskoven. En skov som mange mennesker kører langt for at opleve. For at gå en tur. For at lufte hunden. At samle svampe. At lufte hesten med en ridetur. Eller nyde søerne og de mange rådyr, som ugenert vandrer omkring.

For 30 år siden blev det planlagt, at ringvejen skulle skære gennem skoven og ødelægge den gamle særprægede Snurombakke. Randers-vejen fra apotekerhjørnet på hovedgaden blev lukket. Snurom blev gravet op, og den nuværende vejføring blev efter et par år en realitet, som den ser ud i dag.

Godset havde ikke mere brug for den trekant ved Malerkrogen, der fremkom og solgte jorden fra. Det blev chancen for godt 30 nye grundejere, der ved lodtrækning kunne købe en grund. Lodtrækningen foregik på Pøt Mølle Kro, og der var rift om grundene, selvom den økonomiske krise dengang betød en rente på ca. 20 % på et kreditforeningslån.

De huse, der blev bygget var stort set alle ganske almindelige 70'er huse og blev også snart beboet af ganske almindelige gennemsnitsmennesker.

Malerkrogen blev et populært sted at bygge. Tæt ved skov og natur, men alligevel i gå-afstand til byens forretninger. Lige op ad vuggestue, børnehave og skole.

Straks efter indflytningerne udviklede der sig et socialt liv i kvarteret. Pionerånden herskede. Kvarteret skulle se pænt ud. Derfor blev der hurtigt plantet rønnetræer for hyggenes skyld og også for at tiltrække småfugle. De grønne områder blev etableret. Det store område ved skoven blev beplantet med hække og indrettet med fodboldmål. Beboerne lånte flittigt af hinanden. Det var – foruden sukker i en kop – værktøj og haveredskaber. Hvad den ene beboer ikke havde, det havde den anden.

De manglende – eller meget lave hække betød, at man hurtigt kom i snak med hinanden. Der blev drukket mange terrassebajere og verdenssituationen blev klaret.

Men det stoppede ikke der. Vi ændrede vedtægterne, så generalforsamlingen kunne afholdes i august og ikke i februar. Grunden var, at teltet vi lejede til vejfesten kunne blive betalt af grundejerforeningen, der alligevel skulle ud og leje lokaler til generalforsamlingen. Og den tradition har været gældende siden.

De berømte vejfester er med få undtagelser blevet gennemført hvert år.

Men et andet arrangement har aldrig haft afbrydelser. Det er Sct. Hans Aften, hvor vi har tændt bål og brændt heksen af. Bagt snobrød og pølser. Bålet blev først tændt i forhaven i nr. 33. Derefter på legepladsen, hvor der desværre blev brændt flere havestole og tagplader, når askestykker faldt ned. Nu foregår det ved skoven og uden skader.

Fastelavnsfester med tøndeslagning blev gennemført i flere år, selv om det kunne være en kold affære. Men vi fik som regel varmen igen, når vi samledes i en garage med varm chokolade, kaffe og andre varmende drikke.

Vi har altid kunne arrangere aktiviteterne, så voksne og børn var sammen. Og mange nu voksne børn husker stadig med glæde tilbage på de mange sjove timer i Malerkrogen.

Det blev også forsøgt med julearrangementer. Ja – sågar kom julemanden den 24. et år med hestevogn og uddelte godter til børnene.

Endelig skal arbejdslørdagene nævnes. Det er jo sjældent fint, når det lykkedes så mange frivillige kræfter at møde op en gang hvert forår. Efter kaffe med rundstykker og morgenbitter bliver der luget ved petanque banen og de mange andre bede. Der bliver malet og olieret. Der bliver plantet og beskåret. Og flere andre ting. Alt ad frivillighedens vej, hvilket har sparet adskillige kontingentkroner.

Alle disse ting kan jo ikke beskrives på en hjemmeside. Men for et par år siden fik Malerkrogen sin egen hjemmeside, hvor alle praktiske oplysninger er beskrevet. Webmasteren kan berette om mange besøg på siden. Vi ved at byens ejendomsmæglere anvender den flittigt, når huse i Malerkrogen skal sælges.

Nu er Malerkrogen blevet 30 år og dermed voksen. Pionerånden kan ikke fortsætte, men de mange traditioner kan sagtens føres videre. Det kræver kun, at kvarterets beboere fastholder den gode ånd, vi har.

Man siger jo, at en generation skifter ved de 30 år. Vi er nogle, der står foran pensionsalderen. Det betyder ikke, at vi ikke stadig vil være aktive, men det betyder at der bliver plads til nye og friske kræfter til grundejerforeningen og til nye initiativer. Sådan kan det gode, sociale liv og den gode ånd i Malerkrogen fortsætte.

Jeg vil uden overdrivelse påstå, at Malerkrogen er et af Danmarks bedste boligkvarterer. Både for voksne, men også for vores børn, der har ideelle forhold, hvilket måske er grunden til, at vi har nogle dejlige unger her i kvarteret.

Skal vi sammen rejste os og hilse fremtiden i møde med 3 x hurra for Malerkrogen.